

Η ζωή της ζωής 11/10/1962

ΣΚΙΑΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

N. Kazantzakis
ο άνθρωπος
και ο σύζυγος

ΜΙΑ ΑΠΟΚΛΥΠΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ

«Τρίντα τρία χρόνια δίπλα του...
(Ελένη Καζαντζάκη: «Αναφορά στον Γκρέκο»)

Τί πιο συνήθισμένο από μια χήρα...
«Εδώ και πέντε χρόνια, έζηγε από την ζωή ο Νίκος Καζαντζάκης...»

γαλόνερο — ο Δεσπότης της Κισσαμίου...
«Έτσι ελπίζεται πως παλληκαρίσας...»

«Η προσφορά του — λέει — είχε για δόξα τον Νικόλαο...»
«Πριν πρέπει να εκδοθούν δυο πράγματα...»

Μετά το μυθιστόρημα που κεφάλαιο...
«Όλα πήγαν καλά...»

Κάποτε η Έλενη Καζαντζάκη...
«Έλενη Καζαντζάκη: «Αν ζούσε θα μου λέγε...»

«Έλενη Καζαντζάκη: «Αν ζούσε θα μου λέγε...»

καταλείφουν τον άγωνα...
«Ο Καζαντζάκης, λέει τώρα...»

Πολλά τα χρόνια που η Έλενη Καζαντζάκη...
«Ήταν — αναθυμάται — δάσκαλος...»

«Να χαθή ο παλιάνθρωπος...»
«Και η συγγνώμη ήταν τρεις φορές...»

N. KAZANTZAKIS, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ 4
ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

«Από τότε που γνώρισε τον Καζαντζάκη...»

— το ζεύγος έγκατέλειπε στην Αίγινα...
«Ο Καζαντζάκης σιαματόυσε τον στίχο...»

«Όσο τότε, Νίκος, ο Ένομιμος...»
«Όλα πήγαν καλά...»

«Όλα πήγαν καλά...»
«Αλλά τουλάχιστον τον γνώρισαν...»

«Αλλά τουλάχιστον τον γνώρισαν...»
«Για αυτόν μπορεί να είχε πια σημαίνει...»

«Σαν εφημέριος ή μέρα, κάθε πρωί...»
«Καμιά φορά — λέει — νομίζω...»

«Είναι εύκολη η απάντηση...»
«Όταν πεθάνει πια — λέει...»

«Όταν πεθάνει πια — λέει...»
«Ποιος μου, έζηγε μέσα σε ένα δεινό...»

Το δικό της χρέος στον δάσκαλο ή Λέντοκα...
PEZAN